

Bogár László: Elveszett illúziók

2017 április 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Vagy egy százéves háború káosza, vagy egy ismeretlen logikájú százéves béke lehet az egyre fenyeget?bb válság megoldása.

Az amerikai elnökválasztási kampány vége felé Michael Moore neves dokumentumfilm-rendez?, aki mint mindig, most is a demokrata jelöltre szavazott, egy kampánygy?lésen él? Molotov-koktélnak nevezte Donald Trumpot, akit a kifosztott, csalódott, indulatos választó hajít az ?t eláruló politikai elitre. Aztán, miután természetesen Hillary Clintonra szavazott, Trump megválasztását követ?en még érdekesebb nyilatkozatot tett, a következ?ket hangsúlyozva: az egész kampány azt bizonyította, hogy a nép szerint az amerikai média egy cinikus prostituált, és hogy az amerikai választó gy?löli az ?t irányító uralmi csoportjait, s?t megkérd?jelezi az egész berendezkedés legitimitását is.

Az is kiderült, hogy a birodalmat eddig fenntartó mitológia összeomlóban van, a rendszer láthatóan csak az alig rejtett er?szak által m?ködtethet?. Eltelt öt hónap, és a birodalom most visszavág. Az elnök lényegében minden eredeti törekvése látványosan kudarcba fulladt, ráadásul úgy, hogy – mint az egészségügyi reformtervezete esetében – saját pártja is cserbenhagyta, s?t, szembefordult vele. Kulcsembereit sorra „kilövik” mell?le, legutóbb elkezd?dött annak a mindent meghatározó Steve Bannonnak a „ledarálása” is, aki pedig szellemi értelemben Donald Trump egész stratégiájának megalkotója volt.

Ami pedig most Szíriával kapcsolatban történik, az azt látszik bizonyítani, hogy az elnök a legbrutálisabb birodalmi er?k foglya, s azok akár olyan globális dimenziójú stratégiai lépésekre is rávehetik, amelyek totálisan szembemennek mindazzal, amire egész elnökségét építette. Az eddig is világos volt, hogy Szíria nagyon „útban van” a birodalomnak. A „vegyi fegyveres” trükk, amely Irak esetében már jól bevált, most is m?ködik. Az egész iraki beavatkozás egyik dönt? célja az ország olajtermelésének a birodalom közvetlen hatalomgazdasági ellen?rzése alá helyezése volt.

Ám e hatalomgazdasági komplexum számára Szíria kétszeresen is útban van. Részben, mert a két globális f? ellenség, Irán és Oroszország szövetségese, részben pedig azért, mert az iraki olaj a legegyszer?bben rajta keresztül juttatható el a mediterrán térségbe. Szíria közvetlen katonai megszállását azonban – a nyilvánvaló kockázatok miatt – eddig nem nagyon vállalta egyik amerikai adminisztráció sem. Eddig nem, de most ezzel az akcióval mindez más megvilágításba került.

Az eddig is nyilvánvaló volt, hogy az Iszlám Állam fed?nev? projekt mögött szintén maga a birodalom áll, amely els?sorban ezzel a „fegyverrel” próbálta volna elvégeztetni a „piszkos munkát”. Az igaz, hogy akárcsak az al-Kaida esetében, amelyet még Afganisztán szovjet megszállása idején konstruált a birodalom hasonló stratégiai megfontolásból, itt is kissé „elszabadult” ez a fegyver, de mivel a birodalom nem túlságosan „költségérzékeny”, így feladatát elvégezvén nyilván az „Iszlám Államot” is ugyanúgy likvidálja majd, mint egykori h? eszközét, az al-Kaidát is annak idején.

Az egész ügy kapcsán ahhoz az alapdilemmához kell visszatérni, amely már Donald Trump megválasztásának éjszakáján is felmerült, hogy akkor most mi is történt valójában. Az elmúlt évezredek során a „birodalom” mindig mindent véghezvitt, amit akart, akarata tehát maga volt a történelem. Amikor pedig néha, legalábbis látszólag, nem az történt, amit a birodalom akart, id?vel mindig kiderült, hogy legfeljebb mi nem láttuk el?re a valóságos mozgatórugókat, vagyis kerül? úton ugyan, de mégis az ? akarata érvényesült ilyenkor is.

Az már akkor is kizárható volt, hogy a birodalom ekkorát „tévedett” volna, egyértelm? favoritját, Hillary Clintont veszni hagyva. Valószín?bbnek látszott már akkor is, hogy a birodalom legbels? szuperstruktúráin belüli törésvonal megjelenésér?l lehet inkább szó.

Azt azonban mostanáig nem nagyon lehetett beazonosítani, hogy mi is lenne e törésvonal lényege. Tény, hogy a mostani elnök és a jöv?beli elnökök birodalmi „végfelszámolóként” kell, hogy m?ködjenek. Az elmúlt több mint félezer év logikája alapján az amerikai birodalom egy-két évtizeden belül ugyanúgy aláhullik, mint el?dei, a portugálok, a spanyolok, a hollandok, a franciák és az angolok.

Úgy látszik, a globális szuperstruktúra nagyjából egy évszázadonként mindig „lecseréli” az addig világbirodalomként üzemeltetett nyugati nemzetállamot, de most ez a birodalomváltás egy kissé mintha bonyolultabbnak látszana az eddigieknél. El?ször is nincs több nyugati nemzetállam, amely most sorra kerülhetne. Másodszor a szóba kerül? nem nyugati nemzetállamok – legels?sorban Kína – világbirodalommá emelése nem látszik kivitelezhet?nek. Ha viszont ennek nyomán megtörik az elmúlt hatszáz év periodicitásának alaplogikája, akkor a következ? évszázad során vagy egy százéves háború káosza, vagy egy még ismeretlen logikájú százéves

béke, eddig nem tapasztalt komplexitású globális együttm?ködési rendszere, netán a „globális világállam” lehet az egyre fenyeget?bb válság megoldása.

Donald Trump váratlan elnöksége feltehet?leg arra vezethet? vissza, hogy személyisége látványtechnikailag sokkal széls?ségesebb megoldásokat is képes legitimálni, mint riválisáé. Az elmúlt hetek fejleményei azonban azt látszanak igazolni, hogy a globális birodalmi szuperstruktúra drámai fordulattal nem a százéves béke, hanem sokkal inkább a százéves háború stratégiáját követi, és ehhez Trump labilisan impulzív személyisége kit?n? talapzatul szolgálhat.

Bár a történetnek szerencsére nincs vége, s?t, szinte még el sem kezd?dött igazán, de az illúzióknak igen, és az is biztos, hogy kalandos id?knek nézünk elébe.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló